

מכתבי נוח

ותחשבו. מידי וקדש אם בן און סכרס חלוי בעת סכסס
רק כמה שנטעס הקדש ודמי לאס סשיב. לגנול ולקן לא
מסכנר למילק על זס ועיין סוס' סס וספס:

(א) קשה לאלך יליף ממילואיס בעריסס פרה [דנפי
פריסס לפרכ פי' יומל ג:] סל ספס קן
מלאכר פסח ביום סזס לוס פי' ונר ווס בן סמילואיס
דמשק סרי פי' פריסס למשק ולפריסס ספרכ גס בן:
(י) ציע לי לאבי דסכר דפכ. כסן גדול סוי סר לפיר
ודיט כדן ספאל לטר [פי' יומל ג:] סמו
לרדי לון סמיכס כפרו על סכסן וספסו דיומל. כסן
פי' סרי וסמך סודיסט סס כרפמך על זס סל סכסן כס
לדפס:

(יא) ברם כלטס ספוססמך (פרכ ב' סלכס כ'ז) סכרין
ספירן פי' ווס פסס סורלס פי' לרד
מוקן על סכרס סלי פי' סורלס כיון דספסרין כלל לא
ספכבי כפרכ ורק כקומן פי' זס סכסן. וסלי דכס
סספסקי סכרס ספסלן קורס וריסס וסלרס פי' סמכס
קודס ספי' וריקס דסס מי' מלי לזוק דס ספסי' סלל
כספיר כוים ויס לדכר לפי' וסכמיל:

(יב) מתמדי דכרי רכט גרשס מלוס סגולס [סכסלס
דכרוי כסמורס יד:] לינס מוכיס וסלי
מסוס דלס סמקסרין. עד לור סכסר כלל לא ירדו. כס
כל סכרס סלט על גבי סמכס וסמקסר סללס פי' סמכס
רק כסמקסיר סולס סכסר כס יורדן ספי' סמכס. ספס
סס סכסר על זס:

(יג) ובגוף קשימי [דלך פי' סמיכס כיוכי' למיר
דפכ רין לכוין דלס דלפי סמקסל כסמס
[ג'ג.] סכר ר'ס דבי סמיכס כלכור. לכד ספסיר סמסלס
מסוס דכו לון סמכיכס כסו ככל סקרבנט דסס סוי סלוס
סמיכס ככפליס וכוון לון סכסן גדול סמכסר כ סכר
דודוי סל פכ סכסר על כל סככיס כסלר סכירוס. סל
ק כיון דרואן סל כיוכי' דודוי של ספיר סמכסר כסלר
סכירוס. על ישראל כפי' מסוס זס סמיכס בן ילסין לפיר
שידוי סכסר על סככיס כסלר סכירוס [ולקן ודוי דפכ
סמכס גי' לרי'ס יפוי' ירוסלמי סוק פי' דסכסוס] לרד
מסוס זס סמיכס לף על גב דפכ לטר סוי וסדפ סכרי
פי' לרד לסמך סוי פסמיס לפי' סכירוס ופי' דס סוי
מסוס ודוי לרד לסמוך דלל מסוס סמיכס דליכל ככל
קרבן יחיד סלל סוי כפסס סלר סמוך לסמיכס וסס סמך
קודס סכרלס סוי רק מסוס ודוי ודוק וסכמיל: יסן ד' פי'
כספס כמכרס כסורוס סוכוס וספסוס לב וספס וניל
כלב סמח יחד כרלוס ספי'ס כססלו וספסוס מוסנו דרי'ס
כסכס סקור לספסס יחד ככל סוכ כספסוס דס וספי'ס
סוכיס וספי'ס סכיר סמכס כרן:

באחס סול סרי גכריס כסוכס פיירי לספסל מסוס קודסס
כנוק ליכס וכיוול כו כסס ליט מקדס לף כפי'סור וק
דמפילס למכין מפילס דכקודסס סס סוי ונדפסס לקדס
כוס סל'ן סלוי זס כדמיון סל דלמרו כפרכ ר' יספסל
למוד סרוך כפי' על רבי יוסק לא מיטו ספסל סקדס סלל
לטרך. לכן סלל כטרך לכן מיקדס סיקב וספס:

(ד) מתמדי כגה ירד ר' מסה דוד מסס סכר מוסק
כפרכ [ומסוס זס חק סלמס סמקוד כיוכי'
כמו'ק (פי')]. מסוס מיטן קודסי דפטרס כין ככריס
פי' כיוכי' קורס סלי על. זס דפס'ס סמוס דכלרון פי'
מסוס כפי' מסה רק סכרי' פי' סס ופי' לרד מיטן (ס)
כרלס מוכרי' סימיס ספסס סלמס פרוכס ופגמי' סלר דלל
סוי כמקודס רלסון]:

(ה) הנה לא סכנתי דכרד דכפל מוס ספס לל סל
דלל ידו [פסמיס דף' ע'ג.] ספי' דסחמו
כסכס סרכ ססח וולל ירדו עד ללכר יר'ס רלסון סל פסח
[כסס סכמרוס] ולף כ' לינס מוסלס [זכריס פי'ג.] ויסכוס
סמך גס בן לף דמיסוסף סיסור סלר דמכר גס בן אז לא ירדו
דמכ לי פסולח סוד מס לי פסולי' סרי. ויסין ספספסל [זכריס
פי'ג] דכפ' ספסרס דס רין מוס דפסס סוי [לס לן] סל על
ירדו וסלי ספסס מסוס דכוי דמי' כיריס סכורין ספל
גבי סמכס וככסל' נוונל סל על ירד או מסוס דלן יליף
[לס עלס לא ירד] סן לן ככר ככסר [זכריס פי'ג:] ולקן
ככיו לניס סוי ליטס ירדו דסס לא סכסן ככסר:

(ו) ודע כי ראינו נפלא ככירסל כוכחיס (רק ל'ז) לל
סלר רין סלל או כלרי' לא סח לסמור סליכל
דסמקל ורק סל סלר כפירוס סוכ' כסס רי' (רפי'ס)
דלפסין לינס מילככ ככוקר סלר לי'ס קלס סכל כוכן ככירוס
ספספסל [כוכריס סס] לא סלר רי'ס סלל כקודסי קליס
כלכר (סזס כירופליס סכל לא כספסלס וספס יטס כמורס):

(ז) שארני חסס סלר לסיסס סופי' [מכסוס פי'. וכסס
דוכסין] דכלי סרס לא מקדסי לספול כיוולל
לס בן לך סליק סרפסל דלסס ספסיס כפסל
כסמור על סלסן כספסוס [פי' מנחוס לי'ס.] סל
ליט כפסל כיוולל ומירלמי סכיר דמסוס דככוכין כפסלין
לף קודס סילוק דכוי כסו קודס קמי'כ סולל וליקכסו
כסול כפי'ס וכיון סן כסלר לסס כלל ככין וספסל:

(ח) הגה סכירוס כיון דכסוק פרכ כגול פליס מקיס
לסס דגול סכר לקרן דמפילס סלוי לא סכסן
כפירלס דלס סכיר כלי'ס או סלסן לא יל. וספס
דכגול סכר דכוי ססון כסן לף לקוט ככסס סמלס ולקודס
כ סללס סל בן ככפרכ רק כסס ככמיכ סטס לכסן
לקן סל סכיר כלי'ס לא יל לא בן מפילס סכסן לכקודס

ב'ד. אמר המלכהיד בענין זה מסאנו מכתבים הראים להעתיק לטאן.

לכבוד אדוני הרב הגאון צמים סיני ועוקר הרים וכו' נשית מחדיד אברדם לוממבויד רי.

לסוכיס סכסן דל' לפיר דכפסיסוס יל סקסס דלי'ס כפי'
פיר סולל דל' כפי' סיסל סקוס דלס יסל יסי' לרד
לספרי' סלרס וכפי' קודסי יל דמיירי ככר ונדסס דכסר
לס יסל לא יסי' לרד לספרי' סלרס ולפיר יל סוסס
סלרס ככמי' דלכורס קסס סל דלמך סכמי' לי כפי' סרי
סוסל ככלס סכרס וסל ספסו לון כירד דסל סלר לכמיל
סוס כקודסי לך רפי' פירוס דסכסוס דפי' ספיל מוס
סקודס ספסר וכסס לפסין ספי' דסכרל דפיר סל ספסס
פי'ג

הנה זס זמן ככיר סלר לא סלרס סס כיס סלרסי לספיר
כסל דודס ככרל (כריס כ'ס פי'ג) דכפי' ספסר
ככסו ספיל סללס כסו כפי' כל סקודסי וסכסו פלו ספס
ככרוס (לי' ס'ג) ורולס לל קודסי דל' כפי' מילסל פלי'
יחלס לל ספסרוסו דל' כפי' סרי' כ' סוסל ככלי' סכרי'
יסי' וסלל לרד ספי'ס לטר ססס סלר כפי' מקודסי
זסי' יסל לטר כפי' ספסס סולל דל' כפי' מילסל
ל' דכפי' סרי' ליט ספיל סללס סכיר. ולספיר יל
8 1

הדיוק, שרק אחת מכפר, לא פעמים. ועיין מה שדרשו רז"ל פ"ק דשבועות ודוק:

והטעם נ"ל, דבכל עבודות היום כתיב וכפר את מקדש הקדש ועל הכהנים ועל

כל הקהל כו' וכפר מטומאות בניי כו', וזה טומאת מקדש וקדש, ושעיר הפנימי היה מכפר על יש בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף, ועל מזיד כהנים פר מכפר, ועל זדון טומ"ק שעיר המשתלח מכפר יעו"ש, ואמר ר"ש פ"ק דזבחים שני שעירי עצרת למה באין, על טומאה שאירע בין זה לזה כו'. ולפ"ז, כל זמן שהיו ישראל במדבר, הרי הם היו אסורים בבשר תאוה, והיו אוכלים בשר קדש תדיר, והיה מצוי טומאת מקדש וקדשיו ביותר והיו צריכין לכפרה, לכן היה נכנס בכל עת בעבודת היום לכפר טומאת מקדש וקדשיו ודוק:

ולפי דברי הספורנו יתכן מה דבשמן המשחה לבדו (דמשמן עם הדם משח גם לבניו אבל מהשמן לבד) לא משח רק המזבח עם אהרן לבד בלא בניו מפני שהיה עליהם קדושת המשכן וכל כליו שעיקר המשיחה היה עליו מטעם דהגחלים של קטרת נטלים ממזבח החיצון ובזיכין נטלים מפנימי ונקטרין בחיצון ואהרן היה עובד עבודת המשכן היינו קטרת ונרות. ודוק:

בזאת יבוא אהרן כו'. בזכות מילה, שנאמר זאת הברית אשר תשמרו כו' מד"ר. בירושלמי אמר ר' לוי מפני מה כ"ג משמש בשמונה בגדים, כנגד מילה שנתנה בשמונה. וכאן משמש בד' בגדים משום דפרק הזרוע והלחיים מביא ועל כל עם הקהל יכפר אילו העבדים ובעבדים איכא מקנת כסף שנימול לאחד (שבת קל"ח) לכן כאן שגם המה בכלל הכפרה משמש בד'. והפירוש דמילה אם אינו

בעשיית העגל בעת קבלת הלוחות בידם, מה גדולה עונם, לכן שבר אותם, וזה דומה ממש לשבירת הלוחות. והבן. ויה"ר שיקוים בנו ומחה דמעה מעל כל פנים:

בזאת יבוא אהרן כו'. במדרש א"ל הקב"ה למשה לא שכשם שאתה סבור כו', אלא בכל שעה שהוא רוצה לכנס יכנס, רק שיכנס בסדר הזה. הנה בספר גביעי הכסף הובא בשם הגר"א דפירושו פשוט, דאהרן היה יכול לכנס תמיד בסדר הזה, רק שבניו לא היו רשאים רק ביוהכ"פ, ונתגלה לנו טעמו עפ"י מש"כ הספורני בסוף אמור, הא שכתוב בקטרת ובהטבה אהרן משום שבאותן ארבעים שנה היה הענן שורה על המשכן יומם ולילה וכמוש"כ כי ענן ד' על המשכן יומם כו', ולכן בעבודות שבהיכל, ששם היה ענן ד' היה דינו אותן ארבעים שנה כמו ביוהכ"פ, שכתוב בו כי בענן אראה על הכפורת, ודפח"ח, ולכן כל אותן ארבעים שנה היה לו רשות לכנס בסדר הזה כמו כה"ג ביוהכ"פ. ולכן כתוב בסוף הפרשה והיתה זאת לכם לחוקת עולם בחודש השביעי כו' אחת בשנה כו', שלדורות הוא רק ביוהכ"פ, שאז ישראל כמלאכי השרת, וראוים לכפרה זו ולשכינת הכבוד על הכפרת בענן, וא"כ אף אלעזר אחרי מותו היה לו רשות כן ודו"ק:

וזה פירוש הפסוק בתצוה וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה, שזה מחויב לכפר אחת בשנה גם אהרן, אבל רשאי יותר מאחת בשנה, בכל שעה שהוא רוצה ומוצא עצמו מוכן לזה, רק שזה מוכרח לכפר אחת בשנה, אכן לדורות מדם חטאת הכפורים אחת בשנה יכפר עליו לדורותיכם כו', שרק אחת בשנה, לא פעמים בשנה רשאי לכפר, שלדורות שאין הענן שורה, אין רשאי לכנס רק אחת בשנה, ולכן כתוב אחת בשנה יכפר, שעיקר